

Szécsi Endréné A Balatonnál

Rubel Olgával, a legkedvesebb unokatestvéremmel sokat jártam el nyaralni. Ez a kép is egy ilyen közös nyaraláson készült. Rados István, aki később a férjem lett, jött látogatóba hozzám. Elvitt este táncolni. Akkor kettesben mentünk, borzasztóan udvarolt, azt hiszem, nagyon szerelmes lehetett belém. Nekem sem volt közömbös, nagyon szerettem. Milyen csodálatos ruha van rajtam. Én mindig nagyon-nagyon szerettem táncolni, a tangót szerettem a legjobban. Ez után a közös este után már nem volt kérdés, hogy össze fogunk házasodni, talán egy év se telt el, és már esküdtünk is. 1940-ben mentem végül férjhez. István érettségizett ember volt. Nem járt magasabb iskolába, pedig nagyon jófejű emberke volt. A férjemmel angolórára jártam az Erzsébet körútra. Szimpatizáltunk egymással, és mindig egy darabon elkísért, mindig közelebb, hazáig, a végén följött, és később már otthon tartottuk az angolórát. Vettünk egy angoltanárt, mi ketten. Akkoriban sokat tanultam, és tudtam is. Mára annyi maradt, hogy Good bye. Borzasztó, hogy ennyire nem maradt meg bennem. Legalább két évig tartott az udvarlás. Ha jól emlékszem, azt mesélte, hogy banki engedély kellett neki, mielőtt megházasodott. Ellenőrizni kellett, hogy ki lesz a jövőbeli házastárs. Kinyomoztak, én ezt persze nem éreztem, de a lényeg, hogy elégedettek voltak velem. Huszonnégy és fél éves voltam 1940-ben [Szécsi Alice 1914-ben született], amikor az esküvőnk volt. Akkor ő már a Lészámítoló Bankban volt banktisztviselő. Nagyon szolid, rendes fiú volt. Tetszett a szüleimnek, hogy banktisztviselő. Nagyon örültek ennek a házasságnak. Az esküvő a Csáky utcai templomban volt. Először úgy volt, hogy nem lesz templomi esküvő, de Magda kiharcolta, hogy végül is legyen. Úgy volt tervezve, hogy csak polgári esküvő lesz az előljáróságnál a Honvéd utcában, de Magda kiharcolta, hogy legyen templomi is, és akkor itt, a Csáky utcában tartottuk a szertartást. Magda akkor még egy vallásos valaki volt. Az én férjem nem akarta. Pista is zsidó volt természetesen, de nem tartotta egyáltalán az ünnepet, és az ő családja egyáltalán nem tartotta a vallást sem. Délelőtt volt az előljárósági, utána délután a templomi, és volt egy kis uzsonna a Báthory utcában a kettő között. Ugyanabban a ruhában voltam délelőtt és délután is. Mikor megvolt az esküvő, utána voltunk nászúton, Lillafüreden. Két hetet voltunk ott. Sokat kirándultunk. Az volt csak a gond, hogy nem mertünk túlzottan bemenni az erdőbe, mert akkoriban nem voltak még jelzett turistautak, és féltünk, nehogy eltévedjünk. Boldogok voltunk három hónapig, de decemberben már vitték is a Pistát munkaszolgálatra. Az esküvő után három hónappal.